

Per havde lejet sig et Værelse hos en gammel Enkefrue i en Villa, der laa ved en af de smaa Sideveje bag Frederiksberg Have. Han havde valgt denne Yderende af Byen ikke alene for at bo i Nærheden af Landbohøjskolen, hvor han skulde høre Forelæsninger, men ogsaa for at være saa langt som muligt fra Bredgade-Kvarteret og de andre Steder, som gemte Fortidens trykkende Minder. Hans Værelse var et lille, tarveligt udstyret Loftskammer, og som sædvanlig gjorde han ikke selv noget for at skabe Hygge omkring sig. Han tænkte blot paa hurtigst muligt at gøre sig færdig med sin Eksamen, saa han igen kunde komme bort fra Byen.

I god Tro til Oberstens Tilsagn og overbevist om, at hans Pengesager nu nok vilde blive ordnede, lod han sine Bøger, Tegninger og øvrige Ejendele hente hjem fra Hotellet, hvor de havde været opbevarede under hans Fraværelse. Foreløbig maatte dog baade Bøger og Tegninger gemmes hen igen; han kunde ikke beskæftige sig med andet end at forberede sig til Undervisningen paa Skolen, som begyndte den første September. Men saasnart Eksamen var overstaaet, og han var kommen til Ro derovre ved det lille Udtørningsarbejde omkring Kærsholm, som forhaabenlig blev til Virkelighed, skulde der tages fat for Alvor. Han havde allerede forskellige gode Ideer til Forbedring af sine Vind- og Bølgemotorer, og det var jo det store Fortrin, en Opgave som denne havde fremfor f. Eks. Kanalprojektet, at den kunde bringes til Udførelse i Ensomhed og Frihed; den tvang ham ikke ind i noget Afhængighedsforhold til andre, endside til Makkerskab med Personer af Max Bernhards og Nørrehaves Kaliber. Derude paa Landet vilde han desuden ganske anderledes have Lejlighed til at